

حرکت

شماره: ۲۷ - ص ص: ۱۷۱ - ۱۵۳

تاریخ دریافت: ۸۲ / ۰۵ / ۲۱

تاریخ تصویب: ۸۴ / ۰۱ / ۲۳

بررسی فراتحلیل تعامل رشد حرکتی و اجتماعی

سیدمهدي آقابور^۱ - دکتر غلامرضا جمشيديهها - دکتر احمد فخرني
عضو هیأت علمی دانشگاه تهران - دانشیار دانشگاه تهران - استادیار دانشگاه تهران

چکیده

پیشک و تکامل شخصیت آدمی دارای جنبه های شناختی، ادراکی حرکتی و رشد اجتماعی است. این تحقیق در پی شناخت تعامل رشد اجتماعی و رشد حرکتی است که با طریق روش فراتحلیلی کیفی مدل های نظری و بالتهای تحقیقاتی در این زمینه انجام یافته است. رویکرد بین رشته ای و رویکرد نظری - تجزیی، موجب می گردد که این مطالعات و تحقیقات در حوزه های تخصصی مختلف رشته تربیت بدنی بروزه رشد و پادگیری حرکتی مطرح باشد، اما پیچیدگی و گستره میهم مرضع، تحقیق در این زمینه را اندک ساخته و معین مسئله تک بعدی بودن رشته و متصور شدن آن در رشد و پادگیری حرکات را تقویت می کند مدل های نظری مارتزر، گالانو و ایساکس، مورده فراتحلیل قرار گرفته که در آنها کما ییش در مورد رشد اجتماعی - حرکتی یا مفاهیم و مؤلفه ها، اهداف، ابعاد، فرآیندها، عوامل و مراحل مختلف بحث شده است و نکات اشتراک و اختلاف در آنها به چشم می خورد از یافته های تحقیقاتی، نتایج تعدادی از رساله ها مورده بررسی فراتحلیلی قرار گرفت که شان دهنده همرو بودن نتایج آنها، سوگیری احتسابی، یک سویه بودن و ایاث تعامل رشد حرکتی و اجتماعی است. ضرورت توجه بیشتر به این زمینه اصلی رشد و گسترش ستون آموزشی و مطالعات پژوهشی، استفاده از روش فراتحلیلی در مطالعات شخصیت شناسی ورزشی و رشد اجتماعی - حرکتی احساس می شود.

واژه های کلیدی

رشد اجتماعی، رشد حرکتی، اجتماعی شدن ورزشی، مدل های نظری، روش فراتحلیلی، شخصیت شناسی ورزشی و تعامل اجتماعی.

مقدمه

ماکس شلر^۱ می‌گوید، در عرصه تاریخ، انسان هیچ گاه برای خود آنقدر مستله نبوده که امروز است، امروزه انسان شناسی علمی، فلسفی و متکی به الهیات، نسبت به یکدیگر بی‌اعتنای هستند. با این وصف، تصور و تلقی واحدی از انسان نداریم. علاوه بر این، علوم تخصصی که پیوسته تعدادشان رو به افزایش است و با مسائل انسان سروکار دارند، بیشتر پنهانگران انسان در پرده حجاب اند تا روشنگر او (۲۶).

دانشمندان علوم انسانی و اجتماعی از روزگاران گذشته تا کنون، انسان را موجودی اجتماعی و مدنی بالطبع می‌دانند که با درونی ساختن هنجارهای اجتماعی و تعامل مستمر با دیگران از ابتدای تولد تا پایان عمر، فرایند اجتماعی شدن و فرهنگ پذیری را تجربه می‌کند. رشد و یادگیری اجتماعی، یکی از جنبه‌های اصلی وجود آدمی است که در ساختاری همانگی و یکپارچه به همراه رشد ادراکی – حرکتی و شناختی، وجود پیچیده او را شکل می‌دهد و به شکل گیری شخصیت می‌انجامد. به تحقیق، اجتماعی و درونی^۲ شدن هنجارهای جمعی از طریق تربیت بدنی به آسمانی صورت می‌پذیرد و درس‌های سخت زندگی و آمادگی برای حضور و فعالیت در اجتماع از این طریق با روشی لطیف، شاداب و هنرمندانه در روح و جسم کودک آمیخته شده و همه ابعاد وجود او تربیت ورزشی را پذیرا می‌شود. رشد اجتماعی در تعامل با رشد حرکتی، هنگامی تحقق می‌یابد که مفاهیم و مؤلفه‌های عمیقی چون خود آیینه سان، دیگری تعمیم یافته، روحیه جمعی، سازگاری اجتماعی، هنجارمندی، مسئولیت پذیری، شناخت خود، عزت خود، احترام متقابل، توانایی ارتباط با دیگران، برونوگرایی، گذشت و فدارکاری، رقابت سالم، دفاع از همنوع، درس زندگی، همبستگی و تعاون هدف مشترک، تقسیم کار، قانون پذیری، توجه به قضاوت و رهبری و سایر مؤلفه‌های اجتماعی، بتدریج در رفتار فرد ظهور می‌یابد و نهادینه می‌شود (۴ و ۸).

تعامل رشد حرکتی و اجتماعی، امری بین رشته‌ای است و در حوزه‌ها و گرایش‌های تخصصی در رشته تربیت بدنی نظریه اصول و مبانی تربیت بدنی، روان‌شناسی ورزشی، جامعه‌شناسی ورزشی و گرایش رشد و یادگیری حرکتی، مباحثی در این زمینه به چشم می‌خورد (۳۹ و ۴۴). تحقیقات و رساله‌هایی نیز با عنوانین مختلف زیر مجموعه تعامل رشد حرکتی و رشد اجتماعی انجام یافته، ولی در مجموع با وجود گستره رشد و یادگیری اجتماعی در فرایند رشد ادراکی – حرکتی، این موضوع به صورت یک مستله جنی و اندک دنبال شده است. این مستله ضرورت تحقیق حاضر را بیان می‌دارد. به عبارت دیگر، این رشته علمی چه در برنامه‌های عملی ورزش و تربیت بدنی در سطوح پایه، همگانی و فهرمانی و چه در فرایند علمی و آموزش عالی و محتوای تخصصی و آکادمیک آن بویژه در گرایش رشد و یادگیری حرکتی، به سمت محدودتر

شدن اهداف، قلمرو و محتوای این رشته سمت گیری کرده و تربیت بدن و آموزش صرف حرکات و مهارت ها جریان عمومی و مسلط رشته و گرایش مذکور را به خود اختصاص داده است. تبعات مستقیم این مسئله گسترش بی رؤیه روش تجربی و آزمایشگاهی و با اهمیت شدن موضوعات و مهارت های جزئی و دور شدن رشته و گرایش رشد و یادگیری حرکتی از اصول تعلیم و تربیت و مبانی تربیت بدنی و خالی شدن آن از روح تربیتی و تربیت همه جانبه شخصیت کودک و به تبع کمنگ شدن رشد اجتماعی و تربیت انسانی در فرایند رشد و یادگیری حرکتی و کاهش مطالعات و تحقیقات لازم و مؤثر در این حوزه علمی است (۴، ۱۵ و ۳۱).

این تحقیق در واقع پاسخی است علمی و تحقیقاتی به جریان تک بعدی مذکور، ضمن معرفی و به کارگیری روش فراتحلیل برای شناخت و ارزیابی مدل های نظری و یافته هایی تحقیقاتی و ارائه مدلی نظری - تجربی درخصوص تعامل رشد حرکتی و رشد اجتماعی.

شناخت رشد اجتماعی

کودک در لحظه تولد یک ارگانیسم است و تحت تأثیر بزرگسالان از طریق پرورش و القای مجموعه ارزش های اجتماعی و الگوهای رفتاری به یک شخص یا انسان اجتماعی تحول یافته و قادر به ایجاد نقش های اجتماعی و کار و خلاقیت در جامعه می شود. فراگرد جامعه پذیری، اجتماعی شدن^۱ و به دنبال آن در مرحله ای عمیق تر، فرهنگی شدن که از بدرو تولد در مراحل مختلف رشد و یادگیری صورت می پذیرد، در زندگی آدمی اهمیت زیادی دارد (۴، ۲۲ و ۴۵).

مفهوم و مؤلفه ها

آلیس واپترمن^۲ تشخیص رشد اجتماعی را از رشد ذهنی هم دشوارتر می داند و آن سطحی از مهارت در روابط اجتماعی است که بتوان با مردم به راحتی زندگی کرد و سازگار شد. از نظر واپترمن مؤلفه های رشد اجتماعی عبارتند از:

- ۱_ استقلال، توانایی انجام کارها بدون کمک به دیگران؛
- ۲_ حد استقلال، عدم زیاده روی در استقلال و منزوی شدن از دیگران؛
- ۳_ پذیرش مستولیت، پذیرش وظایف و درگیر شدن با امور در حد توان؛
- ۴_ آینده نگری و توجه به زندگی فردا و برنامه ریزی برای آن؛
- ۵_ میانه روی، مشخصه اصلی بلوغ اجتماعی و اعتدال در کلیه امور و رفتارها؛
- ۶_ ایدواری و خوش بینی و داشتن روحیه قوی در موقعیت های ناگوار؛
- ۷_ شوخی و بذله گویی و جدی نگرفتن امور عادی و معمولی زندگی (۲۴)؛

علاوه بر مؤلفه های مذکور، داشتن روحیه جمعی، میزان شرکت در اجتماعات، سازگاری اجتماعی، تعاؤن، همکاری، رقابت سالم، برونقراپی، فدارکاری و گذشت، هنجارمندی، قانون پذیری، تحمل انتقادها، استقامت در شکست ها و افتادگی در پیروزی ها، شناخت و عرت خود و عدم خودبرترینی را می توان از نشانه ها و مؤلفه های رشد اجتماعی افراد دانست (۱ و ۲۷).

اهداف

- ۱- یادگیری قواعد و اصول اساسی آداب و عادات روزمره تا روش های علمی و فرهنگی.
- ۲- امیدواری و خوش بینی در فرایند نظم و انضباط و هنجارمندی عادات و رفتار فرد.
- ۳- هویت بخشی از طریق برآوردن خواست ها، آرزوها، امیدها و سوداهای شخصی.
- ۴- آموختن نقش ها، نگرش ها، انتظارها و گرایش های اجتماعی.
- ۵- آموختن مهارت های گوناگون برای تسهیل ارتباط فرد با دیگران (۵ و ۲۳).

مراحل

رشد و تکامل آدمی در طول عمر، به سه دوره اصلی کودکی، نوجوانی و بزرگسالی تقسیم می شود که رشد و تکامل اجتماعی را نیز در بر می گیرد.
دوران کودکی، سه مرحله اول (نوزادی)، دوم (کودکستانی) و سوم (دبستانی یا کودکی اولیه و کودکی پایانی) را شامل می شود.

در مرحله نوزادی، به سبب نیازهای شدید فیزیولوژیک و سلطه نمودنی نمی توان در مورد رشد اجتماعی بحث کرد در مرحله کودکستانی (۲ تا ۶ سالگی)، رشد بدنی، ادرافی، عاطفی و اجتماعی از طریق حسن حرکتی شدید است در مرحله سوم کودکی (۶ تا ۱۲ سالگی)، فرایند اجتماعی شدن از طریق مدرسه و دوستان طی می شود.

دوره نوجوانی سه مرحله یا بحران را در بر می گیرد که عبارتند از :

الف - مرحله پیش نوجوانی که سرآغاز بحران ها یا جداشدن از دوران کودکی است ;
ب - مرحله در خود فرورفتن که فرد رفتار معینی به خود می گیرد و موجب نگرانی والدین می شود؛

ج - مرحله از خود بپرون آمدن که نوجوان فعال و مثبت و دارای روحیه گروهی می گردد.
دوره بزرگسالی از سه مرحله عمده جوانی، میانسالی و پیری تشکیل می شود که هر یک از آنها به دو قسم ابتدایی و پایانی تقسیم می شوند. هر یک از این دوره ها و مراحل از نظر رشد و تکامل اجتماعی و مؤلفه های آن ویژگی های خاصی دارند و تحت تأثیر عوامل مختلف هویت اجتماعی معینی بروز می کنند (۲۲ و ۲۱).

عوامل

رشد اجتماعی تحت تأثیر عوامل متعددی قرار دارد که نوع و چگونگی وضعیت آنها ممکن است موجب تسریع رشد اجتماعی یا بر عکس موجب کندی آن گردد. این عوامل شامل خانواده،

مدرسه، گروه دوستان، تلویزیون، جنسیت، نژاد و پایگاه اقتصادی اجتماعی افراد است و بر رشد اجتماعی فرد تأثیر می‌گذارد (۳۶ و ۴۶).

۱_ خانواده : خصوصیات خانواده ، تعداد اعضا و نوع روابط آنها.

۲_ مدرسه : ساختار مدرسه، برنامه های آموزشی و رفتار معلمان.

۳_ گروه دوستان : میزان حضور فرد در بین همسالان و چگونگی فعالیت ها و روابط آنها.

۴_ تلویزیون : میزان و نوع برنامه های تلویزیونی.

۵_ جنسیت و نژاد : در برخی جوامع دختر یا پسر بودن و سیاه یا سفید بودن.

۶_ وضعیت اجتماعی - اقتصادی : طبقه و پایگاه اجتماعی - اقتصادی.

۷_ فعالیت های حرکتی : بازی، ورزش، مسابقه و تربیت بدنی با برنامه های منظم و سازمان یافته.

روش تحقیق

در این تحقیق بنابر ویژگی عنوان تحقیق که دارای رویکرد بین رشته ای و رویکرد نظری - تجربی است، روش فراتحلیلی^۱ انتخاب شد.

رویکرد بین رشته ای

ویژگی بین رشته ای، عبارت از این است که گستره موضوعی تعامل رشد حرکتی و رشد اجتماعی وسیع بوده و در علوم رفتاری و اجتماعی مختلف کمایش در مورد آن بحث شده است؛ در واقع، نقطه تلاقی و وحدت بنیادی این علوم است. هم چنان که علاوه بر علوم تربیتی، روان شناسی و جامعه شناسی، در حوزه های تخصصی مختلف رشته تربیت بدنی نظر اصول و مبانی تربیت بدنی، روان شناسی ورزشی و جامعه شناسی ورزشی از این موضوع بحث های عمیقی به عمل آمده و مدل های نظری و یافته های تحقیقاتی گوناگونی به چشم می خورد؛ همچنین این طور نیست که فقط در گرایش تخصصی رشد و تکامل و یادگیری حرکتی که مبنای این تحقیق است، از تعامل رشد حرکتی و رشد اجتماعی بحث شده باشد (۲ و ۲۵).

رویکرد نظری - تجربی^۲

ویژگی بین رشته ای در پدیده های تربیت و تربیت بدنی از جمله تعامل رشد حرکتی و رشد اجتماعی، این قابلیت را فراهم می سازد که از همه شیوه ها، تکنیک ها و فنون تحقیق مثل روش های توصیفی و پیمایشی، روش های فلسفی و تاریخی و استاد و مدارک، روش های تجربی و آماری و روش های تحلیل محتوا و فراتحلیلی استفاده شود. به کار گیری روش های متفاوت موقعی می تواند از اعتبار زیادی برخوردار باشد که به نتایج نظری - تجربی منسجمی ختم شود. با

1 - Meta – analysis Method

2 - Theoretical _ Empirical

توجه به این دو رویکرد، تحقیق حاضر در پی شناخت و مقایسه مدل های نظری و یافته های تحقیقاتی، از روش فراتحلیلی استفاده می کند که روشی مستقل از روش تحلیل محتوا است (۲، ۳ و ۴۳).

روش فراتحلیلی

در این روش برسی و مقایسه تطبیقی و اختلافی نتایج چند مدل نظری، یافته های تحقیقات تجربی و آماری و بحث و نتیجه گیری از آنها مد نظر محقق قرار می گیرد و ممکن است به دو صورت مورد استفاده واقع شود:

الف - فراتحلیل محتوا که نتایج تحقیقات، مدل های نظری و یافته های تحقیقاتی در کتاب ها، منابع تحقیقاتی و مقالات علمی و پژوهشی پس از اعتباریابی و طبقه بندی، مورد برسی و تجزیه و تحلیل قرار می گیرند.

ب - فراتحلیل آماری که نتایج آماری تحقیقات مختلف با استفاده از فرمول های خاص مثل «اندازه اثر» برسی و تجزیه و تحلیل می شوند.

فراتحلیل محتوا کی، در واقع برای به کارگیری نتایج پژوهش ها، انتشار، تفسیر، ارزشیابی و شناخت ضعف ها و قوت های آنها با روشی منظم و طرح مشخص به کار می رود. استفاده از روش ترکیبی در به کارگیری یافته های تعدادی از تحقیقات کاری مشکل و حساس است (۷ و ۲۵). گلاس^۱ در سال ۱۹۷۶ برای اولین بار مقاله ای در این زمینه نوشت و بعد در سال ۱۹۸۱ کابی در یاری فراتحلیلی منتشر کرد. فراتحلیلی، روشی است که به کمک آن می توان تفاوت های موجود در تحقیقات انجام یافته را استنتاج کرد و در رسیدن به نتایج کلی و کاربردی از آن بهره جست. با توجه به تعدد و تنوع هدف، جامعه، طرح تحقیق، روش ها و متغیرها و عوامل بیشمار دیگر، یافته های برخی تحقیقات در علوم انسانی و اجتماعی دارای ثبات و اعتبار نیستند. فقط ده مطالعه و پژوهش می تواند کفايت موضوعی را نشان دهد، به شرط آنکه نتایج آنها همدیگر را تأیید کنند. کلید اصلی فراتحلیلی تفکر است و واحد تجزیه و تحلیل آن از مطالعات (نتایج آنها) گرفته می شود، در حالی که واحد تجزیه و تحلیل هر یک از مطالعات مذکور، آزمودنی ها (نمونه های آماری)^۲ هستند. اصل اساسی و عملی در فراتحلیلی عبارت است از ترکیب نتایج تحقیقات مختلف و متعدد به طور نظام مند و استخراج نتایج جدید و منجم و حذف آنچه موجب سوگیری در نتایج آنها می شود، اما فراتحلیلی آماری با گردآوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات آماری تحقیقات به شیره طبقه بندی و محاسبه شاخص هایی مانند سیانگین و اجرای آزمون ها مانند مجدور خی^۳ انجام

1 - Effect Size

2 - Glass

3 - Subject

4 - Chi_Square

می شود. گلاس (۱۹۷۷) می گوید «رویکردنی که با ادغام و ترکیب نتایج با عنوان فراتحلیلی توجه دارد، چیزی بیش از روشنی برای تحلیل داده ها نیست که در آن داده های متعلق به تجارب پژوهشگران به صورت کمی خلاصه می شود. در تحقیق فراتحلیلی، محقق با ثبت ویژگی ها و یافته های توده ای از تحقیقات در قالب مفاهیم کمی آنها را آماده استفاده از روش های نیرومند آماری می کند.» از نظر پیچیدگی روش ها، سه روش مختلف در فراتحلیل آماری وجود دارد که عبارتند از : ۱ - عوامل بحرانی^۱ ، ۲ - ترکیب نتایج^۲ ، ۳ - روش بیزین^۳. هر یک از روش ها دارای مراحل، مواتب و فرمول هایی می باشند (۴۲).

مطالعات فراتحلیلی

روش فراتحلیلی بویژه در زمینه مطالعات مربوط به رشد شخصیت در علوم ورزشی کاربرد داشته است. نخستین بار در شروع قرن بیستم (۱۹۰۸)، مطالعه تحقیقاتی با استفاده از تجزیه و تحلیل فراتحلیلی آماری توسط هیمنس و ویرسما^۴ از پیشگامان روش تحلیل عوامل، صورت پذیرفت . این محققان زندگینامه ۱۱۰ شخصیت تاریخی را که درباره آنها اطلاعات زیادی وجود داشت، مطالعه و صفات متعدد آنها را در سه صفت اساسی هیجان پذیری^۵، کارایی و آهنگی (زودآهنگ، و دیرآهنگ) جمع کردند. گلاس و همکارانش، روش فراتحلیلی را تا کنون در مورد بیش از ۱۰۰ مطالعه به کار گرفته اند. شاخص آماری آنها برای محاسبه «اندازه اثر^۶» با فرمول زیر انجام شده است (۲۸ و ۲۶):

$$ES = \frac{\bar{X}_E - \bar{X}_C}{SC}$$

درایتون^۷ (۱۹۸۷) متغیر مستقل آموزش انفرادی ریاضی در مقایسه با آموزش سنتی و متغیر وابسته پیشرفت تحصیلی در ریاضی را مطالعه فراتحلیل کرد.
روزنال^۸ (۱۹۸۹) در مطالعات فراتحلیلی خود به این نتیجه رسید که برای دست یافتن به نتیجه خشنی یا خطای نمونه گیری مناسب و منطقی ، نمونه ای به حجم ۵۰۰۰ تحقیق لازم است.

- 1 - Critical factor approach
- 2 - Combining _ Resut approch
- 3 - Bayesian approach
- 4 - Heymans and Wiersmae
- 5 - Emotionality
- 6 - Activity
- 7 - Drayton
- 8 - Rosental

ویلیامز^۱ (۱۹۷۸) با روش فراتحلیلی تحقیقات مربوط به شخصیت ورزشکاران را مورد مطالعه قرار داد و به این نتیجه رسید که ورزشکاران مؤنث، پر مدعاشر، سلطه جوتر، خودکفایتر، مستقل تر، پرخاشگرتر، تودارتر و از انگیزه های پیشرفت بیشتری برخوردار بوده و به طور میانگین هیجانات کمتری دارند.

لندرز و فلتز^۲ (۱۹۸۳) فراتحلیل کاملی در زمینه تعریف های ذهنی انجام دادند. آنها ۶۰ تحقیق مختلف را که ۲۶ مورد از آنها انتشار یافته و ۱۴۶ اندازه اثر برای آنها محاسبه شده بود، مورد بررسی قرار دادند. بقیه تحقیقات به رماله های دوره های کارشناسی و دکتری مربوط می شد. آنها به نتایج جالبی دست یافتند، مبنی بر اینکه تکالیف شناختی به آزمایش های ذهنی کمتری نسبت به تکالیف حرکتی و قدرتی نیازمنداند. با توجه به نتایج و نیز مطالعات و تحقیقات تحریبی و پایان نامه های کارشناسی ارشد و دکتری در زمینه موضوعات مربوط به تربیت بدنی و بویژه رشد و یادگیری حرکتی و تأثیر آن بر جنبه های مختلف رشد شخصیت از جمله رشد اجتماعی، مطالعات فراتحلیلی برای ارزیابی و جمع بندی نتایج در ایران بسیار ضروری است (۲۷ و ۲۸).

نتایج و یافته های تحقیق

از دهه های ۶۰ و ۷۰ میلادی، پژوهش های فراوانی در زمینه بررسی تعامل رشد حرکتی و رشد اجتماعی به طور کلی و مقایمه و مولفه های گوناگون رشد اجتماعی مثل سازگاری، بروونگرایی، رشد شخصیت اجتماعی، روحیه گروهی، رقابت و مراجعت و عوامل آن در جریان رشد حرکتی، اجتماعی شدن از طریق درونی کردن^۳ یا تعامل اجتماعی^۴ و اجتماعی شدن توسط ورزش^۵ یا اجتماعی شدن ورزشی و موضوعات مشابه دیگر انجام شد (۴۳ و ۴۷). برخی از پژوهش های انجام یافته عبارتند از:

جانسون (۱۹۷۹)، سازگاری اجتماعی از طریق تجارب ورزشی؛ شریف (۱۹۷۳)، همکاری و رقابت در فعالیت های حرکتی؛ سیمور (۱۹۵۶)، میزان پذیرش اجتماعی یا مشارکت ورزشی؛ لندرز (۱۹۷۸)، اثر فعالیت ورزشی بر کاهش بزهکاری^۶؛ استار (۱۹۷۹)، رابطه موقتیت ورزشی و موقتیت شغلی؛ مارتز و پترسون (۱۹۷۱)، اثر همبستگی^۷ گروهی در بردهای ورزشی؛ ونکل و کرمبل

1 - Williams

2 - Landers & Flets

3 - Internalization

4 - Interaction

5 - Socialization Via Sport

6 - Kelinquency

7 - Correlation

(۱۹۸۵)، انگیزه کودکان در رقابت های ورزشی؛ روپرتر (۱۹۸۹)، عوامل ترک ورزش در کودکان؛ رابرتسن (۱۹۹۰)، اثر والدین بر فعالیت های ورزشی کودکان؛ رمضانی ولشکلانی (۱۳۷۸)، نقش فعالیت های فرهنگی، ورزشی در رشد اجتماعی جوانان؛ رمضانی نژاد (۱۳۷۲)، مقایسه صفات شخصیتی دانشجویان ورزشکار و غیرورزشکار؛ ریاضی مهابادی (۱۳۷۲)، ویژگی های شخصیتی ورزشکاران و غیرورزشکاران؛ عبدالی (۱۳۷۶)، اجتماعی شدن و ایجاد فرهنگ کار گروهی در نوجوانان و جوانان در ورزش های گروهی؛ قاسمی (۱۳۷۸)، مقایسه میزان پرخاشگری ورزشکاران مرد ملی پوش رشته های انفرادی و گروهی؛ میرنصری (۱۳۷۳)، مقایسه صفات شخصیتی ورزشکاران مرد رشته های انفرادی و گروهی؛ ناصح (۱۳۷۵)، اثر ورزش صحبتگاهی بر کاهش پرخاشگری کودکان عقب مانده ذهنی خفیف.

مدل های نظری^۱

با توجه به رویکرد بین رشته ای، در این تحقیق بر ساختار مدل های نظری در روان شناسی اجتماعی ورزش و بویژه گرایش تخصصی رشد و یادگیری حرکتی تأکید می شود.

الف - مدل مارتزن، مارتزن^۲ (۱۹۷۵)، در بخش «اجتماعی شدن و فعالیت بدنی» کتاب خود، در مورد این مدل نظری بحث می کند (۴۴):

۱- فرایند اجتماعی شدن عبارت است از یادگیری مهارت و دانش و حرکات آمادگی بدنی که تحت تأثیر عواملی چون طبقه، خانواده، مدرسه و گروه دولستان قرار دارد.

۲- رقابت ورزشی بین افراد، موجب تعامل اجتماعی مثبت (یا منفی) می شود و بازی ها مدل های اجتماعی شدن در جامعه اند.

۳- پرخاشگری، بزرگترین مانع اجتماعی شدن ورزشی است. تخلیه هیجانات و رفتار ضد اجتماعی در ورزش وجود دارد.

۴- نگرش های^۳ اجتماعی پستدیده و بهنجار و خودپنداره^۴ با مشارکت ورزشی در افراد درونی می شود.

۵- شخصیت شناسی^۵ و رشد استعدادهای شخصیتی با فعالیت حرکتی امکان پذیر می گردد.

1 - Theoretical Models

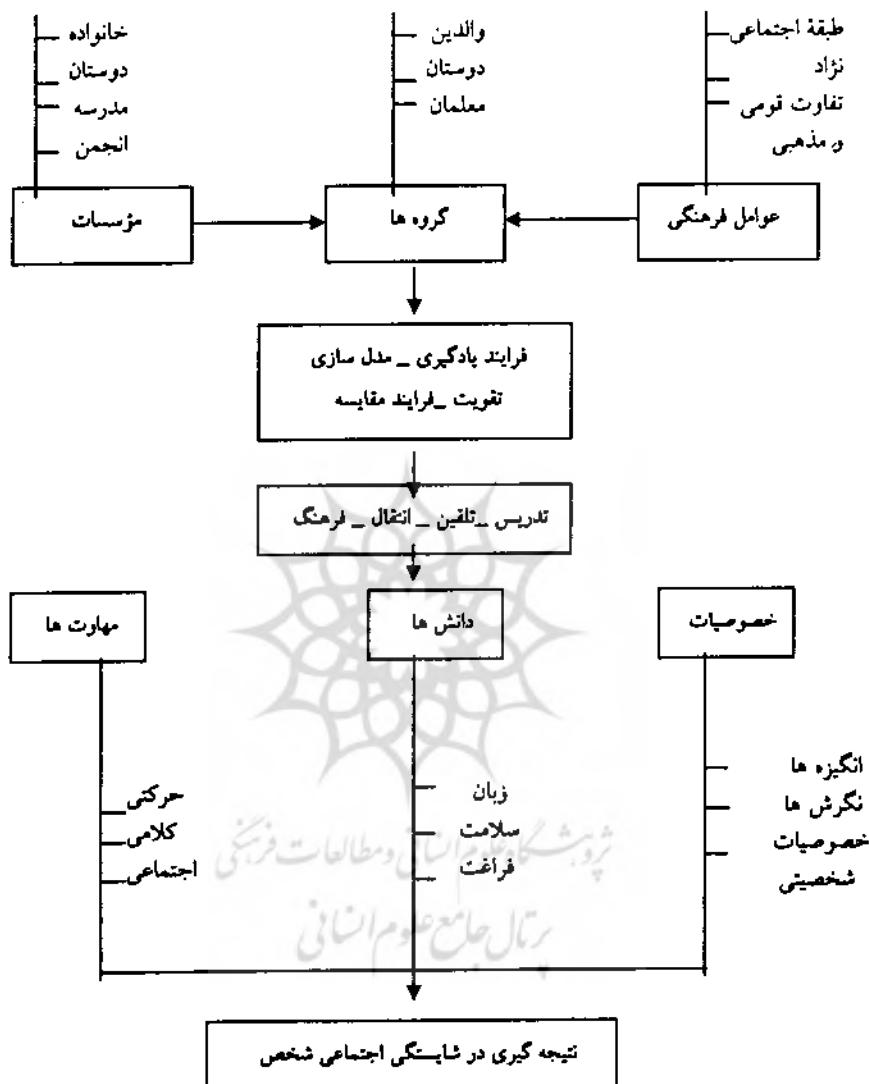
2 - Martens

3 - Aggression

4 - Attitude

5 - Self_Concept

6 - Sport Personalogy

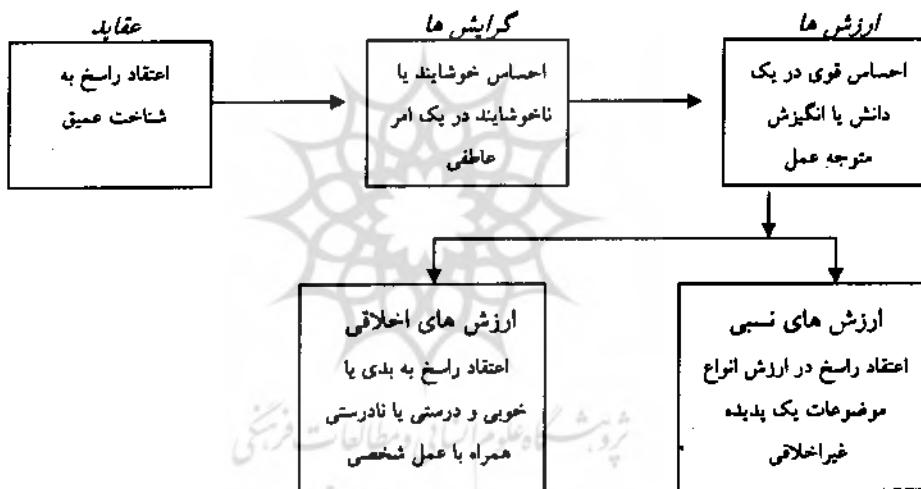

مدل مارتنز - اجتماعی شدن و فعالیت حرکتی

ب - مدل گالاهو (۲۰۰۲)، گالاهو در فصل «اجتماعی شدن نوجوان»، این مدل، نظری را مطرح می کند (۴۱):

۱ - اجتماعی شدن ورزشی در طول دوران نوجوانی از اهمیت خاصی برخوردار است.

- ۲_ اجتماعی شدن فرهنگی، تحت تأثیر وضعیت اجتماعی، نقش اجتماعی و هنجارهای اجتماعی قرار می‌گیرد.
- ۳_ نوجوانان با تغییرات وضعیت و افزایش نقش‌ها در بازی مواجه می‌شوند و از جامعه تأثیرپذیرفته و بر آن تأثیر می‌گذارند.
- ۴_ عوامل اجتماعی نظیر مردم، مؤسات و فعالیت‌ها بر اجتماعی کردن اولیه مؤثرترند.
- ۵_ بازی، ورزش و مسابقه، ویژگی‌های روحیه گروهی، عزت خود، شکل گیری نگرش و رشد اخلاقی را تقویت می‌کنند.
- ۶_ فرایند رشد، مستمر و چندوجهی است و توسط اجتماعی شدن فرهنگی تقویت می‌شود.

ملک گلامر - هابیت عقاید، گرایش‌ها و ارزش‌ها در فرایند اجتماعی شدن ورزشی

- ج - مدل ایساکس^۱ (۲۰۰۲)، ایساکس در فصل «رشد حرکتی و اجتماعی» کتاب خود اصول زیر را مطرح می‌کند (۴۶).
- ۱_ رشد اجتماعی، مهم ترین تسهیل کننده و نیروی اصلی رشد حرکتی انسان در مراحل زندگی محسوب می‌شود، زیرا بر نقش‌های مورد انتظار جامعه، رفتارها، قوانین و روحیه جمعی تأکید دارد.
- ۲_ عزت یا ارزش خود ضمن تعامل اجتماعی و از طریق فعالیت بدنی تقویت می‌شود.

۳- فعالیت بدنی و پذیرش اجتماعی به هم مرتبط اند و در همه مراحل از کودکی و نوجوانی تا جوانی، میانسالی و کهنسالی از مهم ترین عناصر مؤثر محسوب می شوند.

۴- عوامل مؤثر بر رشد حرکتی در کودکی عبارتند از مدرسه، تلویزیون و بویژه بازی و استقلال بدنی.

۵- بازی گروهی در خلال کودکی و نوجوانی، همبستگی اجتماعی و مهارت های حرکتی را تقویت می کند و رفتارهای احساسی، شناختی و حرکتی را توسعه می بخشد.

۶- در بزرگسالی، فعالیت های بدنی کاهش می یابد با برنامه ریزی و فعالیت حرکتی می توان پیروی را به تعویق انداخت.

نمونه آماری

در این قسمت ۱۰ تحقیق که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در زمینه ارتباط و تعامل رشد حرکتی و اجتماعی انجام شده، بررسی فراتحلیلی می شوند.

جلولی مشخصات رساله های تحقیقاتی

ردیف	عنوان تحقیق	محقق	آزمون رشد اجتماعی	آزمون رشد حرکتی	آزمون رشد اجتماعی	روش آماری	نتایج
۱	مقایسه صفات شخصیتی ورزشکاران و گروه عادی	خلجی، حسن (۱۳۹۷)	پرسشنامه مینه سوتا MMPI	تست پله	تست پله	T	معنی دار
۲	مقایسه درونگرایی بروونگرایی داش آموزان ورزشکار گروهی و انفرادی	حسین زاده دهنوی - امیر (۱۳۷۱)	آبزنک (۹۰) سؤالی JEPQ	المپیاد ورزشی	المپیاد ورزشی	Z	معنی دار
۳	مقایسه درونگرایی بروونگرایی جانبازان ضایعه نخاعی ورزشکار و غیرورزشکار	بهمن - سوچهر (۱۳۷۲)	آبزنک (۲۱) سؤالی JEPQ	آزمون ویکلی	آزمون ویکلی	T	معنی دار
۴	تأثیر ورزش بر مهارت های روانی - حرکتی و سازش اجتماعی	جواد مردروodi (۱۳۷۹)	پرسشنامه واپلنند (۸ عاملی)	مشارکت ورزشی	مشارکت ورزشی	T	معنی دار
۵	میزان رشد اجتماعی داش آموزان ورزشکار انفرادی و گروهی	محمدی - رضا (۱۳۷۶)	آزمون توکن HSD	المپیاد ورزشی	پرسشنامه واپترمن	آزمون HSD	معنی دار

ادامه جدول

ردیف	محقق	عنوان تحقیق	آزمون رشد حرکتی	آزمون رشد اجتماعی	روشن آماری	نتایج
۶	حلاجی - حسن (۱۳۷۶)	مقایسه وزنگی های شخصیتی ورزشکاران نوجوان	باشگاه ورزشی	آیزنک (۵۷) سؤالی EPI	کروسکال - دالیس - لامن ویتن	برونگرایی عدم معنی دار بی ثابتی معنی دار
۷	حداد - نوید (۱۳۷۶)	ارتباط سلامت روانی و آمادگی بدنسازی دانشجویان ورزشکار و غیرورزشکار	تست پله	پرسشنامه سلامت عمومی (۶۰) سؤالی GHQ	Z فرمول	معنی دار
۸	احمدی - محمد رضا (۱۳۷۹)	مقایسه سلامت روانی دانش آموزان ورزشکار و غیرورزشکار	شارکت ورزشی	پرسشنامه سلامت عمومی GHQ (۲۸) سؤالی	T تست	معنی دار
۹	سیدزاده - سادات (۱۳۸۰)	ارتباط رشد حرکتی و رشد اجتماعی دانش آموزان ورزشکار و غیرورزشکار	برونینکر - اوژرتسکی	پرسشنامه واپتمن	T تست	معنی دار
۱۰	مشهوری - مرضیه (۱۳۸۰)	صفات شخصیتی دانشجویان ورزشکار و غیرورزشکار	شارکت ورزشی	تست کل (۱۶) عاملی	T تست	معنی دار

بحث و نتیجه گیری

رشد اجتماعی، از ابعاد اصلی شخصیت انسان است و در تعامل مستمر با رشد شناختی و ادراکی - حرکتی، از طریق فعالیت های بدنسازی در مراحل مختلف زندگی و تحت تأثیر عوامل گوناگونی تسریع شده و با سهولت زیاد انجام می پذیرد و فرد را آماده زندگی در اجتماع می کند. رشد اجتماعی، موضوعی بین رشته ای است و مورد توجه روان شناسان، جامعه شناسان و علمای تعلیم و تربیت است و در رشته تربیت بدنسازی با عنوان رشد اجتماعی - حرکتی با اجتماعی شدن ورزشی در حوزه های تخصصی اصول و مبانی، روان شناسی ورزشی، جامعه شناسی ورزشی و

رشد یادگیری حرکتی کمایش در مورد آن بحث شده است و مدل های نظری و یافته های تحقیقاتی در این زمینه به چشم می خورد.

با وجود اهمیت مسئله، این موضوع تا حد زیادی به صورت جنبی در مطالعات و مباحث رشد و یادگیری حرکتی مطرح شده است و همین مسئله، دامن گستر جریان تک بعدی شدن رشته می شود و مفهوم تربیت بدنی را در تربیت صرف بدن و یادگیری مهارت ها محدود می سازد. تعامل رشد اجتماعی و رشد حرکتی و در بعدی عمیق تر رشد اجتماعی - حرکتی، مستلزم شناخت کافی، جامع و صحیح انسان، شخصیت وی، رشد اجتماعی و رشد حرکتی است. در زمینه رشد و یادگیری حرکتی، مطالعات و تحقیقات وسیعی صورت گرفته، ولی در مورد رشد و یادگیری اجتماعی و بروزه رشد اجتماعی - حرکتی مطالعات علمی فرق العاده اندک است.

در مطالعات مربوط به شخصیت شناسی ورزشی، بخشی از یافته ها به ویژگی های اجتماعی اختصاص یافته است. کمبود مطالعات در این زمینه و تقویت تک بعدی شدن رشته، تا حد زیادی ناشی از پیچیدگی، عمق و دامنه وسیع رشد اجتماعی - حرکتی است که گستره مفاهیم، مؤلفه ها، اهداف، ابعاد، فرایندها و مراحل و عوامل آن نوع فراوانی دارد. برخی از این مسائل کمایش توسط دانشمندانی چون ایساکس، گالاهو، مارتزن، هورن، مک فرسون، آنسل، آهولا، هیوود، کواکلی، کالهون، وايتزمن، گیدنز و دیگران مورد بحث قرار گرفته است. هر چند در برخی منابع رشد و تکامل و یادگیری حرکتی تقریباً سخنی از آنها به میان نیامده است.

استقلال، مسئولیت پذیری، آینده نگری، سازگاری اجتماعی، آمادگی برای آینده شغلی، بروونگرایی، روحیه جمعی، کسب هویت، پذیرش اجتماعی، هنجارسندی، شناخت و عزت خود و حتی شناخت و کسب مهارت را از مفاهیم و مؤلفه های رشد اجتماعی بر شمرده اند. مراحل رشد اجتماعی در سرتاسر طول عمر و از دوران نوزادی و کودکی و نوجوانی تا دوران جوانی، میانسالی و بزرگسالی ادامه دارد و تحت تأثیر خانواده، مدرسه، پایگاه اجتماعی - اقتصادی، گروه دوستان، تلویزیون و فعالیت های بدنی قرار می گیرد.

فرایند اجتماعی شدن از طریق درونی شدن ورزشی یا تعامل ورزشی است و مفاهیمی چون اجتماعی شدن از طریق ورزش، به معنای مشارکت در فعالیت های ورزشی یا تعاملاتی ورزش با مفهوم اجتماعی شدن با پرداختن به ورزش به معنای تحقق مؤلفه های رشد اجتماعی نظیر سازگاری، هنجارسندی و مسئولیت پذیری و غیره، مرتبط و در عین حال متفاوت است.

روش شناسی این مطالعه با توجه به رویکرد بین رشته ای و رویکرد نظری - تجربی رشد اجتماعی - حرکتی، مبتنی بر روش تحقیق فراتحلیل است که نخستین بار گلاس ضمن نگارش مقاله و تدوین کتاب در این زمینه، آن را در مطالعات فراتحلیلی به کار گرفت، روش فراتحلیلی کیفی یا محتوایی با فراتحلیلی کمی یا آماری تفاوت دارد. فراتحلیلی کیفی، نتایج مطالعات مختلف

و نکات اشتراک و اختلاف آنها را مورد مطالعه قرار می‌دهد و مدل‌های نظری و یافته‌های تحقیقی را در مجموعه منسجمی مطرح می‌کند.

فراتحلیل کمی، در مورد فرمول‌های آماری و «اندازه اثر» برای جمع بندی داده‌های آماری مطالعات مختلف از یک موضوع بحث می‌کند. در این مطالعه از روش فراتحلیلی کیفی یا محتوایی استفاده شد.

الف – بررسی مدل‌های نظری در آثار مارتز، گلاهرو و ایساکس در حوزه رشد و یادگیری حرکتی نشان می‌دهد:

۱– این مدل‌ها همگی بر اهمیت تعامل رشد اجتماعی و رشد حرکتی تأکید می‌کنند. اما به طور عمدۀ از آن نظر که موجب تسریع و تسهیل جریان رشد حرکتی می‌شوند لذا یک موضوع جنبی و خدماتی محسوب می‌شود.

۲– این مدل‌ها جامع نیستند و همه مفاهیم، مؤلفه‌ها، ابعاد فرایندها، عوامل و مراحل رشد اجتماعی در تعامل با رشد حرکتی را مطرح نمی‌کنند، بلکه بخشی از گستره مسائل رشد اجتماعی – حرکتی را مورد بحث قرار می‌دهند.

۳– در مورد ارتباط رشد حرکتی و رشد اجتماعی به عنوان دو فرایند نسبتاً مستقل بحث می‌شود و از مفهوم رشد اجتماعی – حرکتی تلقی واحدی ارائه نمی‌کنند. این مفهوم می‌تواند مدل عمیق تر و جامع تری از رشد اجتماعی – حرکتی و تعامل آن را ترسیم کند.

۴– نکات اشتراک مدل‌های تعامل رشد حرکتی و رشد اجتماعی زیاد و نکات اختلاف آنها اندک است، از این رو می‌توان آنها را در مدل جامع و منسجمی جای داد. این نکات در مؤلفه‌ها، فرایند و عوامل مؤثر بر رشد اجتماعی – حرکتی در مدل‌های مذکور به چشم می‌خورد.

۵– این مدل‌های نظری، اغلب پیامدهای مثبت تعامل رشد حرکتی و رشد اجتماعی را مطرح می‌کنند و در مورد پیامدهای منفی (هر چند اندک) آن کمتر بحث می‌شود و سوگیری حرفه ای گریانگیر این مدل‌ها و مطالعات مربوط به آنهاست.

ب – بررسی فراتحلیلی نشان می‌دهد که رساله‌های تحقیقاتی در:

۱– عناوین، روش شناسی، ابزارها، جامعه آماری، طرح تحقیق و اجرای آنها متفاوت است، از این رو، فراتحلیل یافته‌ها با مشکل مواجه می‌شود.

۲– تعامل رشد اجتماعی و رشد حرکتی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم یعنی زیر مجموعه شخصیت شناسی ورزشی مورد مطالعه قرار گرفته است.

۳– نتایج این مطالعات همگی بیانگر اهمیت تعامل رشد اجتماعی در فرایند رشد حرکتی اند و تأثیر و پژوهش فعالیت بدنی بر رشد اجتماعی را تصریح می‌کنند.

۴– این نتایج، همگی معنی‌دار بودن تفاوت ورزشکاران و غیرورزشکاران از نظر رشد اجتماعی و مؤلفه‌های آن را بیان می‌کنند.

۵_ با توجه به حرفه ورزشی محققان و کسب نتایج مثبت و مؤثر فعالیت بدنی بر رشد اجتماعی، احتمال سوگیری به لحاظ اجرای طرح تحقیق وجود دارد.

۶_ این مطالعات همگی تأثیر فعالیت بدنی بر رشد اجتماعی (ستقیم یا از طریق شخصیت شناسی) را مورد بحث قرار می‌دهند و فرایند عکس آن یعنی تأثیر مؤلفه‌ها فرایندها، عوامل و مراحل آن در تقویت رشد حرکتی و افزایش میزان مشارکت در فعالیت‌های ورزشی کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد.

۷_ با توجه به تفاوت ابزارهای اندازه‌گیری رشد اجتماعی و شخصیت شناسی ورزشی، نتایج آنها یکدیگر را تأیید می‌کنند، بنابراین تعامل رشد حرکتی و رشد اجتماعی اثبات می‌شود.

۸_ این مطالعات با پیشنهادهای تحقیقاتی و نتایج تحقیقات گذشته، همخوانی داشته و از اعتبار روایی خارجی خوبی برخوردارند.

۹_ ادبیات رشد اجتماعی به خوبی مورد توجه قرار گرفته‌اند، اما مدل‌های نظری به صورت جامع و با در نظر گرفتن همه جنبه‌های مدل، مطرح نشده و رویکردها و قابلیت‌های آنها مورد استفاده قرار نگرفته است.

۱۰_ در این مطالعات از روش فراتحلیلی کیفی و محتوایی یا فراتحلیلی کمی با به کارگیری اندازه اثر استفاده نشده تا ارزیابی مناسب و ارائه مجموعه منجمی از تعامل رشد حرکتی و اجتماعی صورت پذیرد.

با توجه به نتایج این تحقیق، مطالعات بیشتر درخصوص تعامل رشد اجتماعی و رشد حرکتی ضرورت دارد. ضمن آنکه مدل‌های نظری و همه ابعاد و مؤلفه‌های آن باید مورد توجه قرار گیرد. از روش فراتحلیلی کمی یا کیفی نیز باید در این حوزه یا سایر حوزه‌ها و مایر موضوعات رشته تربیت بدنی و رشد یادگیری حرکتی نیز استفاده مناسب به عمل آید. در برنامه ریزی‌های رشته و مباحث آموزشی، به مباحث رشد اجتماعی – حرکتی همانند رشد و یادگیری ادارکی – حرکتی اهمیت لازم داده شود و تأثیفات و تحقیقات در این زمینه مهم رونق گیرد.

منابع و مأخذ

۱. آقابور، سیدمهدی. (۱۳۶۸). "جامعه شناسی ورزش". مازمان تربیت بدنی، تهران.
۲. آتشل، مارک اچ. (۱۳۸۰). "روان شناسی ورزش از تئوری تا عمل". ترجمه علی اصغر مدد، انتشارات اطلاعات.
۳. آهولا_اسو، هتفیلد _ براد. (۱۳۷۲). "روان شناسی ورزش با رویکرد روانی – اجتماعی". ترجمه رضا فلاحتی، محسن حاجیلو، سازمان تربیت بدنی.
۴. استونزل، ڈان (۱۳۷۴). "روان شناسی اجتماعی". ترجمه علی محمد کاردان، دانشگاه تهران.
۵. باندورا، آلبرت. (۱۳۷۲). "یادگیری اجتماعی" ترجمه فرهاد ماهر، راهگشا.

۶. بهرام، عباس. (۱۳۸۱). "رشد ادراکی - حرکتی در دانشآموزان مقاطع ابتدایی". نشریه علوم حرکتی و ورزش، ج ۱۱ش ۱، دانشگاه تربیت معلم.
۷. بست، جان. (۱۳۷۶). "روش های تحقیق در علوم تربیتی و رفتاری". ترجمه حسن پاشا شریفی و نرگس طالقانی، انتشارات رشد.
۸. بهشتی، احمد. (۱۳۶۶). "اسلام و بازی کودکان". اداره کل تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش.
۹. بهمنی، منوچهر. (۱۳۷۲). "بررسی و مقایسه درونگرایی و بروونگرایی در دو گروه از جانبازان ضایعه نخاعی ورزشکار و غیرورزشکار". رساله کارشناسی ارشد دانشگاه تهران.
۱۰. پیازه، زان. (۱۳۷۴). "تریت به کجا ره می سید". ترجمه منصور و دادستان، دانشگاه تهران.
۱۱. جلالی سردرودی، جواه. (۱۳۷۶). "بررسی تاثیر ورزش بر مهارت های روانی - حرکتی و سازش اجتماعی پسران ۸-۹ ساله شهر تهران". رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۱۲. خداد، نوید. (۱۳۷۶). "بررسی ارتباط بین سلامت روانی و آمادگی بدنی دانشجویان دختر ورزشکار و غیرورزشکار دانشگاه تهران در سال تحصیلی ۷۵-۷۶". رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
۱۳. حسین زاده دهنی، امیر. (۱۳۷۱). "بررسی و مقایسه درونگرایی - بروونگرایی بین دانشآموزان پسر ۱۶ تا ۲۰ ساله تیم های منتخب ورزشی استان خراسان در رشته های گروهی و انفرادی". رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
۱۴. حلاجی، محسن. (۱۳۷۶). "بررسی و مقایسه ویژگی های شخصیتی ورزشکاران نخبه مرد شنا، کشتی، فوتبال، بسکتبال باشگاه های تهران، رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
۱۵. حلجی، حسن. (۱۳۷۵). "اصول و مبانی تربیت بدنی". دانشگاه پیام نور، تهران.
۱۶. حلجی، حسن. (۱۳۶۷). "بررسی شخصیتی ورزشکاران استقامتی در گروه های سنی جوانان و بزرگسالان و مقایسه آن با گروه عادی". رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۱۷. دلاور، علی. (۱۳۷۴). "مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی". انتشارات رشد، تهران.
۱۸. رمضانی نژاد، رحیم. (۱۳۷۲). "مقایسه صفات شخصیتی دانشجویان ورزشکار و غیرورزشکار مرد". رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۱۹. ساروخانی، باقر. (۱۳۷۰). "دانره المعارف علوم اجتماعی". انتشارات کیهان.
۲۰. سرمد_ زهره، بازرگان_ عباس، حاجی_ الله. (۱۳۷۶). "روش های تحقیق در علوم رفتاری". انتشارات آکادمی.

۲۱. سیدزاده نوش آبادی، سادات. (۱۳۸۰). "بررسی ارتباط بین رشد حرکتی و رشد اجتماعی در دانش آموزان دختر ورزشکار و غیرورزشکار سوم راهنمایی منطقه ۶ تهران." رساله کارشناسی ارشد.
۲۲. سیف، سون و همکاران. (۱۳۷۴). "روان شناسی رشد." انتشارات سمت.
۲۳. شکوهی، غلامحسین. (۱۳۷۶). "مبانی و اصول آموزش و پرورش." انتشارات آستان قدس رضوی مشهد.
۲۴. عبدالهی، محمد. (۱۳۷۹). "اهداف، مبانی، اصول و روش های تربیت بدنی در تربیت اسلامی." رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
۲۵. کاردان، علی. (۱۳۸۱). "علوم تربیتی : مطالعات بین رشته ای." مجله سخن، ش ۴، سازمان کار و امور اقتصاد اسلامی، سمت.
۲۶. کوئن، بروس. (۱۳۷۴). "درآمدی بر جامعه شناسی." ترجمه محسن ثلاثی، انتشارات فرهنگ معاصر.
۲۷. گیدزن، آنتونی. (۱۳۷۳). "جامعه شناسی." ترجمه منوچهر صبوری، نشر نی، تهران.
۲۸. لندرز، دنیل م، آرنت شان م. (۱۳۸۰). "اضطراب و فعالیت بدنی." ترجمه محمد کاظم واعظ موسوی، فصلنامه المپیک بهار و تابستان.
۲۹. محمدی، رضا. (۱۳۷۶). "بررسی میزان رشد اجتماعی ورزشکاران رشته های انفرادی و گروهی شرکت کننده در چهارسین المپیاد ورزشی مدارس پسرانه کشور (دوره متوسطه) و مقایسه آن با دانش آموزان غیرورزشکار پنج ناحیه شهر اصفهان." وزارت آموزش و پرورش.
۳۰. مشهوری، مرضیه. (۱۳۸۰). "بررسی صفات شخصیتی دانشجویان دختر ورزشکار و غیرورزشکار دانشگاه تهران." رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
۳۱. مظلومی، رجبعلی. (۱۳۶۳). "تربیت بدنی (ورزش عامل اساسی در تربیت) نیرو نشاط دفتر ششم اداره کل تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش."
۳۲. منصور، محمود. (۱۳۷۸). "روان شناسی ژنتیک (تحول روانی از تولد تا پیری)." سمت.
۳۳. نادریان، مسعود. (۱۳۷۰). "ارتباط فعالیت جسمانی و اجتماعی شدن کودک." مجموعه مقالات اولین کنگره علمی ورزشی مدارس کشور.
۳۴. وايتزمن، آلبیس. (۱۳۷۶). "رشد اجتماعی (برای جوانان و خانواده ها)." ترجمه سیما نظری، انجمن اولیاء و مریبان.
۳۵. هولستن، جان. (۱۳۷۸). "تحلیل محتوا." ترجمه سالارزاده، انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی.
۳۶. هیوود، کاتلین ام. (۱۳۷۷). "رشد و نکامل حرکتی در طول عمر." ترجمه مهدی نمازی زاده و محمدعلی اصلاحخانی، انتشارات سمت.

37. Bond, C.F & L.J.(1983). "Social facilitation S : Ameta – Analysis of 241 studis". *Psycological Bulletin*, P:99.
38. Carron, A.V.(1980). "Social Psy chology of Sport".*Human Kinetics..*
39. Coakley J, (1982). "Sports in society" : Issues and centroversiey.*Fourth Edition Human Kinetics..*
40. Hourney, J, Tomlinson , A.Whunne (1992). "Understanding sport", First published, New York.
41. GALLHUE,D & Ozmun.J (2002). "Understanding infants, children, Adolescents, Adults". Uth, *Mc Graw Hill*.
42. Glass, Primary . (1976), "Secondary and meta-Analysis of research", *Educational Research*, 5.
43. Greendorfer, L Susan, Yiannakis, Ander CW. (1981). "Sociology of Sport".
44. Martens, Rainer, (1975). "Social psychology & physical Activity", *Harper & Row , publishers.*
45. Mc Pherson, D,Curtis, Loy, W. (1989). "The social significant of Sport", *Human kinetics Book*.
46. Payne, G & Isaacs. (2002). "Human motor development", *Human Kintics*, 5th.
47. Snyder, E & Spreitzer, E. (1989). "Social Aspects of sport". *Human an kinetic Hall.*

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی